

werd ongeveer twee kilometer over het ijs gesleept en raakte buiten bewustzijn. Toen hij bijkwam kon hij zichzelf bevrijden en zond een radiosignaal om hulp uit. Gedurende de 24 uur dat hij op het reddingsvliegtuig moest wachten, begon hij zich beter te voelen en besloot hij zijn reis voort te zetten. Johnston beweert dat Antarctica theoretisch de beste locatie ter wereld is om zich met een vlieger te laten voorttrekken. Niets dan open ruimte en veel wind. Maar bij de extreme koude moeten de trekkers 6000 calorieën per dag gebruiken om te overleven. Hun hersenfunctie vertraagt, hetgeen betekent dat een simpele taak als het bereiden van een ontbijt en het nuttigen daarvan wel twee uur kan duren. Voorts moeten diepe gletsjerspleten in het ijsoppervlak vermeden worden en zorgvuldig via sneeuwpaden worden gepasseerd. Steeds meer worden vliegers toegepast tijdens Antarctica expedities en andere sneeuwgebieden zoals Groenland.

“Expeditie nieuws” maakt met nadruk melding van het gebruik van vliegers tijdens expedities, bevestigt Jeff Blumenfeld, uitgever en publicist van het maandblad, hoewel hij vermeldt dat onderzoekers neigen hun uitrusting “zeilen” te noemen in plaats van wat ik zou noemen “vliegers in de lucht”. Buiten het beschikbare vermogen bieden vliegers nog een voordeel. Je hoeft ze niet te voeden! Johnston vermeldt dat in het verleden expeditieteams hun uitrusting met honden- of paarden-transport moesten doen plaatsvinden. Aan de andere kant levert een ripstopnylon vlieger weinig voeding onder barre omstandigheden!

Steve McKerrow.

Hoe groot is hij? Erg groot! De Megabite van Peter Lynn is groot. Is hij echter groot genoeg om de grootste te zijn? Hoewel nog niet officieel erkend door het Guinness Book of Records, is de vlieger nu door KITE LINES gemeten en groter bevonden dan het bestaande wereldrecord.

Ten tijde van de grote vlakke vliegers of doosvliegers was het bepalen van de voor het record tellende afmeting redelijk rechtlijnig en duidelijk. Je bouwde de vlieger op en mat hem. Zelfs het verschil van inzicht over “effectief liftend oppervlak” en “meetellend oppervlak” kon met redelijke zekerheid worden vastgesteld. Maar met de opblaasbare, frameloze vliegers, die thans de grootte domineren, is de vraag hoe bepalen we daarbij de werkelijke afmeting.

We kunnen de ontwerptekeningen van de bedenker gebruiken en eenvoudigweg de actuele maten van het oppervlak gebruiken voordat de vlieger opgeblazen is, minus de delen die bij het model behoren zoals whiskers, poten en staart. Dat is de toegepaste methode voor de Nederlandse Grootste Vlieger, die in 1981 het record vestigde met 552 m² (5,952 ft²).

Tijdens de “Rendez-Vous Mondial du Cerf-Volant” te Verdun, Canada in juni, spraken we af de afmetingen van de Megabite con-

structietekeningen bij te stellen. We waren zo nauwkeurig als maar mogelijk was en we stelden vast dat het totale effectieve oppervlak, zoals door Peter Lynn Ltd werd geclaimed, 680 m² (6,885.9 ft²) was. Onze berekeningen lieten de armen en whiskers geheel buiten beschouwing en telden alleen de eerste meter van de staart mee. We deden onze metingen met een 200-pound Kevlarlijn en maten later de lijn op met een meetlint. Het bleek bijzonder moeilijk de Megabite op de grond op te meten omdat we een periode moesten kiezen tussen regenbuien en de vlucht. De vlieger was doornat!

We maten de banen stof en kwamen er op uit dat elke baan een breedte van 60 inches (152,5 cm) had, in tegenstelling tot wat de fabriek opgaf 144.04 cm (53.2